

F. t. l. vedr. udlændingeloven m.v.

et EF-/EØS-opholdsbevis kan meddeles tidsbegrænset.

Reglerne i artikel 7, stk. 2, fremgår af § 13, stk. 2, i EF-/EØS-bekendtgørelsen.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 59, stk. 3 og 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 59.

Til nr. 7

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 27, stk. 4, afbrydes beregningen af de i udlændingelovens § 27, stk. 1, nævnte tidsrum, når en meddelt opholdstilladelse udløber eller inddrages af Udlændingestyrelsen. Forlænges opholdstilladelsen, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i § 27, stk. 1, nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i § 27, stk. 1-3, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Med den foreslåede affattelse af § 27, stk. 4, 1. pkt., præciseres det, at beregningen af de i udlændingelovens § 27, stk. 1, nævnte tidsrum også afbrydes, når en meddelt opholdstilladelse bortfalder efter udlændingelovens § 17, stk. 1 eller 3, § 17 a, stk. 1 eller 3-6, eller § 18. Sker der ikke bortfald af opholdstilladelsen, fordi det bestemmes, at opholdstilladelsen ikke skal anses for bortfaldet efter udlændingelovens § 17, stk. 2, eller § 17 a, stk. 2, regnes de i § 27, stk. 1, nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i § 27, stk. 1-3, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse, jf. den foreslåede affattelse af § 27, stk. 4, 2. pkt. Dette gælder, hvad enten afgørelsen om, at opholdstilladelsen ikke skal anses for bortfaldet, træffes i 1. instans eller 2. instans.

Til nr. 8, 14, 17, 21, 43 og 49-51

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 29 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 9

Det foreslås præciseret i § 29 a, stk. 1, at en udlænding ikke blot kan overføres eller tilbageføres, men også kan afvises til et andet EU-land efter reglerne i EF-asyllkonventionen (Dublin-konventionen). Herved præciseres, at adgangen til at overføre eller tilbageføre en udlænding til et andet EU-land ikke blot omfatter de tilfælde, hvor der sker overførsel eller tilbageførsel til det EU-land, der efter Dublin-konventionen er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen, men også de tilfælde, hvor der efter Dublin-konventionen sker afvisning til et andet EU-land med henblik på, at

det andet EU-land indleder en procedure til fastsættelse af, hvilket land der efter Dublin-konventionen er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen.

Indgiver en asylansøger, der befinder sig på ét EU-lands område, en asylansøgning til et andet EU-lands kompetente myndigheder, påhviler det efter Dublin-konventionens artikel 12 det EU-land, på hvis område asylansøgeren befinder sig, at fastsætte, hvilket EU-land der er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen.

En asylansøger, der indgiver ansøgning om asyl ved Danmarks grænser til andre EU-lande, vil således kunne afvises i medfør af Dublin-konventionens artikel 12 ved indreisen i Danmark med henblik på, at det EU-land, asylansøgeren befinder sig i, indleder en procedure til fastsættelse af, hvilket EU-land der efter Dublin-konventionen er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen. Afvisning vil kunne ske efter den foreslåede bestemmelse i § 29 a, stk. 1, uanset om de i udlændingelovens kapitel 5 nævnte afvisningsgrunde foreligger.

Med den ændrede affattelse af § 29 a, stk. 1, foreslås det endvidere præciseret i overensstemmelse med gældende praksis, at en udlænding kan afvises, overføres eller tilbageføres ikke blot i medfør af Dublin-konventionen, men også i medfør af en overenskomst eller et hertil svarende arrangement, som Danmark har indgået med et eller flere lande i tilslutning til Dublin-konventionen.

F.eks. kan afvisning af en asylansøger, der søger om asyl ved indrejsekontrollen i en dansk havn i forbindelse med indrejse fra Sverige eller på grænsen til Tyskland, ske til Sverige eller Tyskland i medfør af de aftaler, Danmark har indgået med Sverige den 14. november 1997 og med Tyskland den 3. og 12. marts 1998 om de praktiske foranstaltninger i forbindelse med anvendelsen af Dublin-konventionen ved den dansk-svenske henholdsvis dansk-tyske grænse. Afvisningen sker med henblik på, at Sverige henholdsvis Tyskland i medfør af Dublin-konventionens artikel 12 kan fastlægge, hvilket EU-land der er ansvarligt for behandlingen af asylansøgningen. Endvidere kan overførsel eller tilbageførsel af en asylansøger, der pågribes i et grænsenært område i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med en ikke tilladt indrejse fra Tyskland, ske til Tyskland efter en særlig formløs procedure i medfør af den dansk-tyske aftale af 3. marts 1998.

Til nr. 10

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, 2. pkt., at indrejseforbud kan tidsbegrænses og regnes fra den